

Izhaja vsak četrtnik
in velja s poštnino
vred in v Mariboru
s pošiljanjem na dom
za celo leto K 4.—
za pol leta „ 2.—
za četrt leta „ 1.—

Naročnina se pošilja
upravnistvu v tiskarni
av. Cirila, koroške
ulice št. 5. List se
pošilja do odprevidi

Deležniki katol. ti-
kovnega društva do-
bivajo list brez po-
sebne naročnine.

SLOVENSKI

GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Pecamezni list čaka
se v tiskarni in pri
gospodu Novak-u na
velikem trgu po 10 h.

Rokopisi se ne vra-
čajo, neplačani listi
se ne sprejemajo.

Za oznanila se plačuje
od navadne vrstice,
če se natisne enkrat,
po 15 h, dvakrat 25 h,
trikrat 35 h.

Inserati se sprejemajo
do srede popoldne.

Štev. 5.

V Mariboru, dne 4. februarja 1904

Tečaj XXXVIII.

Okrajni zastop mariborski.

V torek, dne 9. febr. ob 10. uri pred-
poldne, volijo kmečke občine svojih devet
zastopnikov v okrajni zastop mariborski. Pri-
staši kmetijske stranke se zberejo že ob 9. uri
istega dne v Narodnem domu v Mariboru,
da se še vse potrebno dogovorijo, ter potem
skupno odkorakajo na volišče v uradnem
prostoru okrajnega zastopa.

Že drugokrat bo sedaj naskočila kmečka
stranka trdnjavo meščanov v okrajnem za-
stopu. Zadnjič se naskok ni posrečil, ker so
nekateri volilci izdali kmečko stvar ter se
obesili za škrice meščanov. Ti so jih vlekli
na volišče, a ko so kmetje oddali za njihove
meščanske kandidate glasove, so se jih otresli
ter pustili kmete in njihove zahteve v nemar.
Upamo, da se je večina teh volilcev že strez-
nila, ko je po volitvi padala od meščanskih
škricev na tla, ter bo letos varovala kmečko
stanovsko čast in se z volilnimi listi pridru-
žila poštenim kmečkim stranki.

Kmetje sami so že v treh člankih v na-
šem listu dokazali svojim stanovskim brat-
om, kako slabo skrbi sedanji meščanski
okrajni zastop za okolico. Kar bi bilo kme-
tom istinito v korist, se sploh ne stori ali
pa le površno, toliko pač, da si pozneje lahko
zastop pomaga iz zadrege. V zastopu ga ni
bilo moza, ki bi branil kmečko stvar! Me-
ščanska stranka bo sicer tudi tokrat izbrala
par gospodskih posestnikov za svoje kandi-
date, a to niso pravi kmetje in si ne upajo
nastopiti proti meščanom. Zato pa je sveta
dolžnost neodvisnih kmečkih volilcev, da na-

stopijo samostavno ter si izberejo moza, ka-
koršne si sami želijo, ne pa katere želijo
mariborski meščani!

Kmetje mariborske okolice! Meščani
bodo te dni letali okoli vas kakor večje okoli
luči ter vas nagovarjali za svoje kandidate.
Sedaj jim boste: cenjeni gospod, gospod očka,
ljubi prijatelj in bogzna kaj še. Spomnite se,
da vas ista meščanska stranka ne čista tako,
kadar vas ne potrebuje! Glasilo ravnostnih
meščanov vas je svojedobno imenovalo ljud-
stvo roparjev, morilcev in tatov, imenovalo
vas je kmete neumneže in nepoštenjake, ime-
novalo vas je moza, ki se dajo samo rabiti,
da vozijo krompir in krmijo svinje...

Kmetje, če je kaj časti v vas, potem
pridite dne 9. febr. vsi do zadnjega na
volišče in ne volite kandidatov meščanske
stranke, ampak kandidate poštene neodvisne
kmečke stranke!

Vabilo k družbi sv. Mohorja.

Odbor družbe sv. Mohorja v Celovcu
stopa zopet pred Slovence in Slovenke s
prijaznim vabilom, naj v čim večjem številu
pristopijo naši družbi. — Važen je čas, ko
se širom slovenske domovine pa tudi izven
nje nabirajo udje, da pristopajo k Mohorjevi
družbi, ko se vabijo stari družbeniki, naj
ostanejo družbi zvesti tudi znanprej, ko se
pozivljajo oni, ki še niso naši družbeniki, naj
se pridružijo mogočnemu krdu, ki se vsako
leto v proslavo in korist slovenstva zbira pod
zastavo sv. Mohorja in Fortunata!

Prosimo č. gg. poverjenike, naj čim
preje dovršijo svoje sicer težavno, a toliko
hvalevredno in koristno delo nabiranja druž-
benih udov, vse ude pa prosimo, naj ne le
samo pravočasno vplačajo svoj donesek, da
s tem olajšajo delo poverjenikom, marveč
vsakdo naj se tudi potruži, da Mohorjevi
družbi pridobi novih članov.

Plačilo za sedanje prispevke in raznoteri
trud sprejme sleherni Mohorjan jeseni, ko se
razpošiljajo družbine knjige. Odbor se nadeja,
da bo letošnji naš književni dar zadovoljil
vsakega Mohorjana tako glede vsebine kakor
oblike. Že Koledar za l. 1904. je obširneje
označil knjige, ki jih sprejmo naši člani za
letošnje leto, in ki so te-le:

1. »Zgodbe sv. pisma.« XI. snopič.
Spisal dr. Janez Ev. Krek. — Teh zgodb
Slovenec na novo priporočati in hvaliti ni
treba. Hvalijo in priporočajo se same! Zato
poskrbite z obilnim pristopom k Mohorjevi
družbi, da bode tudi ta snopič v čim večjem
številu romal med Slovence!

2. »Lurška mati božja.« Šmarnice in
molitvenik. Spisal Janez Godec. — Šmar-
nična pobožnost se je zelo priljubila Slo-
venec in radi segajo po knjigah šmarnične
vsebine. Letos praznuje katoliški svet 50 let-
nico, odkar se je proglasila verska resnica o
neomadeževanem spočetju Device Marije. Mo-
litvenik, dodan šmarnicam obsega razne po-
božnosti, molitve za razne potrebe itd., tako
da upamo, da bo i ta knjiga imela veliko
privlačno silo pri nabiranju udov.

3. »Slovenski fantje v Bosni in Her-
cegovini l. 1878.« Spisal Jernej pl. An-

delovanje se dajo obrniti one besede pesmi,
ki se konča:

Vendar kakor siva skala
Sred' viharjev trdno stala
Večna bo Slovencev čast!

Da, sred' viharjev! imel je g. Slekovec pre-
biti mnogo britkega. Bolehal je celo svoje
življenje. Izpolnjevanje dolžnosti ga je stalo
toliko truda, da o praznikih ni mogel niti
jesti niti spati. Moral je večkrat leči, da se
je zopet okrepil za drugi dan. Vendar ga to
ni zadrževalo, da je bil z novim jutrom zopet
prvi na delu. Kadar ga je kdo žalil name-
noma, ali če ga je trla skrb, ni mogel spati.
Vstal je tedaj, molil, nato pa sedel k delu
ter včasih pisal po dve do tri ure v noči.
»Pri delu pozabim vse, karkoli me teži«, djal
je včasih. Bil je o takih priložnostih izredno
molčeč, sam v sebi kakor zakovan. To je
trajalo po več dni, da, celo tedne. Le pola-
goma se je razjasnilo temno čelo. Gosp. Sle-
kovec se ni rad pritoževal, nosil je vse sam
in še v svoji zadnji bolezni navadno ni rekel
drugega nego »Je pač nadloga, je pač nad-
loga. Ko bi le zopet mogel delati!«

Leta 1897 se je posebno čutil potrtega.
»Nehvaležnost, to boli«, djal je. »Zlorablja
se je moje prijateljstvo, katero sem kakor
na roki ponujal, misleč, da imam pred se-
boj ljudi pravice in resnice.« Sklenil je za-

Listek.

Matej Slekovec,

župnik Sv. Marka in kn. šk. konsist. svetovalec.

(Konec.)

Zato pa tudi ni minulo ne mesec dni,
da bi ne dobival g. Slekovec iz Kranjske ali
Hrvaške ali Ogrske ali z Dunaja ali Gradca
pisma s prošnjo, naj g. Slekovec raztolmači
ali pojasni zdaj to zdaj ono zgodovinsko vpra-
šanje. Nijedenkrat se mu ni pripetilo, da bi
ne vedel odgovora. G. Slekovec pa je tudi
srčno rad vsakemu postregel, kdorkoli se je
v zgodovinski zadevi obrnil do njega. Da za
to ni dobil drugega nego lepo zahvalo, ni
treba menda posebej naglašati.

Povedali smo do sem, kako je delal g.
Slekovec v tem, kar je bilo potrebno in kar
je bilo koristno. Naj še kratko dostavimo,
koliko je storil gospod tega, kar je prijetnega.

Živel je g. Slekovec prav priprosto in
skromno. Vstajal je zgodaj ter šel že v mraku
k počitku. Ko je opravil svoja dela, vzel je
v roke knjige, časopise in kar je takega ter
čital, nikoli ga nisi videl brez knjige ali brez
peresa. Le izjemoma je v poletnem času šel
kako majhno urico na vrt, a ne se sprehajal,
ampak opazoval je čebele, katere je posebno

ljubil. Imel je velik čebelnjak. Jedel in pil je
malo. Zmernost in treznost mu je šla nad
vse. Najrajši je bil doma ter ljubil svojo streho
kakor polž svojo hišico. Ni rad hodil v dru-
ščino, pa veselilo ga je zelo, kadarkoli so
prišli prijatelji k njemu.

Bil je g. Slekovec mož jeklenega značaja,
mož resnice; najvišje je cenil duhovsko čast
in kakor je bil sam v vsem natančen in
vesten, tako mu je bilo zoprno vsako polo-
vičarstvo sosebno v značaju. Bil je prijatelj
molitve, resnega dela, a tudi poštenega ve-
selja. Sam ni bil pevec, a ljubil je lepo pe-
sem v cerkvi in v družbi. Nekoč je kot mlad
duhoven na primiciji prijatelja stopil pred
godece, rekoč: »Južino vam dam, če uganete
in zadenete mojo najljubšo slovensko pesem,
pa prvič jo morate zadeti.« Bil je pa prvi
godec zelo navihan. »No, katera bi bila za
tako velikega gospoda; danes ga vidimo prvič
in kakor strela tako naj zadene naša struna
pravo pesem? Dajmo jo, godci: Naj viharja
moč razsaja, — Hraste cepi, skale taja, —
Pahe zemlje naj zdrobi!« — Ta bo, ta mora
biti za takega gospoda.« — In čuda, zadel
je pravo. Gospoda je veselilo, da so jo uga-
nili in dal jim je obljubljeno južino.

Bil je ta godec dober psiholog in fisi-
jolog, to bode pritrdil vsak, ki je poznal g.
Slekovca. Tudi na njegov značaj in njegovo

drejka. — Oe 25 letnici bosenske zasedbe je gospod pl. Andrejka, c. in kr. ritmojster cesarske straže na Dunaju, napisal lepo knjigo, ki bo drag spomin onim, ki so se l. 1878. udeleževali bojov na našem slovanskem jugu, a zelo zanimiva in poučna vsem bralcem. Knjiga je okrašena z mnogimi, večinoma izvirnimi podobami, risbami itd., ki bodo gotovo vzbudile splošno zanimanje. Letos izide prvi del, drugi prihodnje leto!

4. »Lisica Zvitorepka.« Učitelj Josip Brinar je zbral živalske pravljice o lisici-zvitorepki v celotno knjigo, ki je namenjena v prvi vrsti odrasli mladini, a bode ugajala tudi drugim bralcem.

5. »Bodi svoje sreče kovač«, je naslov knjigi župnika Jurija Trunk-a, ki je zbral obilico naukov prav za vsakdanje življenje. učeč. kako najdemo pot do časne sreče.

6. Koledar za l. 1905. bode po možnosti zopet raznovrsten in zanimiv.

To je torej letošnji naš književni dar. Knjige bodo gotovo zadovoljile vsakogar in zato iskreno vabimo, da se čim največ udov vpiše v družbo.

Nabiralne pole z denarjem naj se odboru dpošiljajo do dne 5. marca. Mnogo truda, sitnostij in nepotrebnih stroškov povzročajo nam tisti, ki nam ne dpošiljejo ob pravem času udnine!

Posamezne ude in take kraje, ki nimajo 15 udov, pa prijazno opozarjamo, da morajo po družbenih pravilih letnini (2 kroni) dodati še 40 vinarjev za upravne stroške, namreč za zavoj, spremnico s kolekom, delo itd. Seveda morajo potem poštino, ki znaša veliko več, še sami plačati.

Mili Bog naj blagoslovi naše delo in geslo za Mohorjevo družbo bodi: »Ne nazaj in navzdol, marveč vselej naprej in navzgor!«

V Celovcu, dne 26. prosinca 1904.

O d b o r.

Čebelarjem v pojasnilo!

Preteklo poletje je krožil po Slov. Štajerskem neki čebelarški potovalni učitelj iz Zgornjega Štajerskega po imenu Oto Riedl. Ta mož si prizadeva na vse mogoče načine pridobiti čebelarje na svojo stran ter na Slovenskem Štajerskem ustanavljati nemške podružnice. Pri tem obeta Riedl vse mogoče

ugodnosti: da udje dobijo marsikaj po nižani ceni od centrale, da smejo vporabljati knjižnico (seveda nemško), da pride potovalni učitelj podučevati itd. itd. In kaj še več: celo »Slov. Čebelarja« so nam obljubili kot društveno glasilo! Poglejmo si zdaj nemško ponudbo! Kaj nam na ta način Nemci morejo v resnici dobrega storiti? Edino to, da nam dajo slovenski list »Čebelarja«. Vse drugo za nas nima nobenega pomena, kajti kdor je nemščine zmožen, ta si tudi v čebelarstvu oziru ve in more sam pomagati ter tudi sam kot posameznik k nemškemu društvu pristopiti, priprost kmečki človek pa ne more vseh teh obljubljenih dobrot nič izkoristiti.

Podpisani odbor opozarja torej vse vnete in vrle štajerske čebelarje, naj se ne dajo motiti in vloviti, kajti prave nazore Nemcev bode iz naslednjega takoj spoznali. Ko je bil Riedl v Ptuj, vprašal ga je nekdo: »Saj nam vi ne morete v čebeloreji nič pomagati, ker ljudstvo ne razume nemški; čemu tedaj tukaj nemške podružnice?« Ta je odgovoril na to: »Pustimo mi kmeta pri njegovem starem panju, on itak ni sposoben za boljše čebelarstvo; mi le glejmo, da si inteligenco pridobimo.« Tako tedaj, odvrne domačin, »zdaj ste nehote razkrili svoje nazore in nakane. To je ravno napačno, s čemur se mi nikakor ne moremo strinjati. Ravno prosti kmečki človek je v prvi vrsti potreben poduka in pomoči, inteligenca si zamore prej sama pomagati, nego neveden kmet. Razun tega se še pa inteligenca dobro razume v slovenskem, ne pa tudi prosto ljudstvo v nemškem jeziku. Torej bi bilo bolj pošteno, ozirati se ravno tako in še bolj na kmetski stan, kajti po mojem mnenju se kmetski stan, ki tvori večino prebivalstva, nikakor ne sme prezirati; saj tudi kmet plača davek. S tem pa se gotovo ne misli inteligenca zapostavljati, kajti ravno vrla naša inteligenca služi ljudstvu povsod v spodbudo, posnemo in poduk; hoče se le povdarjati, da je prosti kmet tem potrebnejši poduka. — Da pa je naš kmet dandanes že dovolj razumen za uspešno in umno čebelorejo, lahko se prepričate sami, če si ogledate lepo število vzornih in krasnih čebelnjakov, ki stojijo po Slov. Štajerskem!«

Oglejmo si stvar dalje! Ravno kar se pogajajo Nemci s »Slov. čebelarškim društvom« v Ljubljani, naj bi jim poslednje prepustilo list »Slovenski čebelar«, izvod za nižano ceno po K 120; vsak ud podružnice bi pa moral plačati udnine 2 K. Ali si ne moremo

tedaj »Slov. čebelarja« sami naročiti, ali potreujemo k temu nemške pomoči? Ali morajo Nemci s sadom našega truda trgovati in si korist delati? Ne! — Ali si moremo misliti, da Nemci res iz gole dobrosrčnosti in blagodušnosti pridejo k nam podružnic snovat, dobrot deliti, da bi nam več dali, nego oni od nas prejeli?

Na vse to nam dovolj jasno odgovarja deželni in državni zbor! Dasi Riedl povsod okoli pridiguje: »Saj čebeloreja nima z nemščino in slovensščino nič opraviti, v gospodarskem oziru moramo vsi vkup držati!« Je že prav; pa deželni in državni zbor bi naj bil še bolj nepristranski; zakaj pa tam »vkup ne držimo«, kjer bi Slovenci imeli kaj dobiti?

Potemtakem, mislim, mi bo vsak pošten Slovenec pritrtil, da bi bilo dovolj nespačetno, ako bi mi svoj denar Nemcem dajali, da bi nam ga potem oni delili, kakor bi jim dopadalo!

To torej, kar nam Nemci obetajo, lahko dosežemo in hočemo doseči sami ter hočemo biti svojega denarja sami gospodarji. Za Sloven. Štajer se bode ustanovilo samostalno čebelarško društvo, ki bo gotovo dobilo list »Slov. čebelar« za tisto ceno, kakor Nemci, na kar imamo iz Ljubljane že obljubo; na da je se bo pa še o tem govorilo ob občnem zboru v Ljubljani dne 17. februarja t. l. Kot samostalno društvo imamo pa potem tudi pravico do deželne in državne podpore, kakoršne dobivajo nemška društva; le naši vrli poslanci da jo izposlujejo.

Takoj v prvi pomladi začne čebelarško društvo za Slovenski Štajer svoje poslovanje in po vsem slovenskem delu naše kronovine se bodo ustanavljale podružnice. Na delo torej, vrli in zavedni čebelarji, da bode naše društvo imelo dober vspeh ter da bo vstrajno in plodovito delovalo za procvit narodnega gospodarstva!

Pripravljalni odbor »Slovenskega in čebelarškega društva za Spodnje Štajersko.

Politični ogled.

Naša notranja državna politika se vedno suče okoli češkega vprašanja. Vlada bi rada pomirila Čehe, pa samo z besedami in ne z dejanji. Sedanja vlada je izrazito nemška, zato pa noče dati slovanskim na-

pustiti Sv. Marka, prosil k Sv. Lovrencu, kjer je želel ostati do smrti med svojimi nepozabnimi Lovrenčani. Le škofja želja je tedaj pridržala gospoda pri Sv. Marku. Za časa birmovanja je bil tisto dobo gosp. Slekovec imenovan kn. šk. duh. svetovalcem.

Prihodnje birmovanje meseca julija 1903 je bilo zadnje veselje g. Slekoveca, ki je zdaj že tako bolehal, da se je le težko držal po koncu. Mil. nadpastir so dali tedaj g. Slekovecu naslov konzist. svetovalca ter ga poklicali v svojo rezidenco v Maribor kot arhivarja in predsednika novega slovenskega zgodovinskega društva. Pa g. Slekovec Maribora ni videl. Od 15. avg. ni več maševal, ker se ni mogel vzdržati pol ure na nogah. Resno se je pripravljal na smrt, uredil vse ter se po nasvetu zdravnika podal slednjič v Ljubljano v Leonišče. Prijatelji njegovi bolj nego gospod sam so upali, da najde pri slavnem ljubljanskem zdravniku pomoči. Ko je gospod sprevidel, da ni več pomoči, je močno zahrepenel priti zopet na dom. A Bog je odločil drugače.

Na tuji postelji, v tujem kraju in med tujimi ljudmi je pričakoval gospod svoje smrti. Ljubljanska duhovščina je z veliko ljubeznijo in spoštovanjem skušala olajšati gorje bolnemu sobratu. Obiskovali so mnogi duhovniki gospoda, kar jih je zelo tolažilo. V največje veselje pa jim je bilo, da so prišli celo mil. ljubljanski škof Bonaventura k bolniški postelji. Dva in pol meseca je trajalo, da se je Bog usmilil svojega trpečega služabnika. —

Štrašne so bile bolečine ubogega bolnika zadnje štiri tedne.

Popolnem pripravljeni za pot v večnost, naročevali so gospod še to in ono ter poslali prijateljem v domovino poslednje pozdrave.

Sam tretjerednik veliko število let, je g. Slekovec v rokah očeta frančiškana, nad vse milega mu Lovrenčana P. Salezija Vodoškega izdihnil svojo blago dušo. Umiral je mirno ter bil do zadnjega pri zavesti. Kakor pojema luč, kateri primanjkuje olja, tako je umrl. Izpil je kelih trpljenja dušnega in telesnega do dna; gotovo je duša vzornega duhovnika bila sprejeta kakor očiščeno zlato v zakladnico Srca Jezusovega v rajskih višinah.

Kakor je gospod sam naročil, tako je tudi bil pokopan tam, kjer je umrl, v beli Ljubljani. Ni se dal prepeljati v svojo domačo župnijo, ker nikoli, tudi v smrti ni ljubil zunajnega bleska in nečimerne prazne posvetnosti. Tudi ni hotel prikrajšati glavnega dediča — to je po oporoki domača farna cerkev pri Sv. Marku, ni je hotel prikrajšati za ono veliko svoto, koja zahteva železnica za prevažanje pokojnikov. Kakor v življenju, tako je tudi v smrti ostal g. Slekovec zvest in blag dobronik svoje neveste župnije Sv. Marka. Ni imel sicer nikoli navade, hvaliti svojih ljudi, a pokazal je djanski, kako so mu pri srcu. Saj še za zdravih dni nikdo ni mogel bolj užaliti g. Slekoveca, nego če je povedal kako hudo črez Markovčane, katere je gospod sam v vseh vrlinah in slabostih poznal najbolje.

Z gospodom Slekovcem je tudi šolska mladina zgubila velikega dobronika. Imel je navado plačati vsako leto prvobhajancem zemlje ali rogece, podaril sleherno leto po 10 K za ročna dela in malenkosti revnim otrokom. Iz Trsta je obsnoval cel zabojček školjk in morskih živalic za pouk ter dal 40 K za fizikalne priprave, potrebne v najvišjem razredu. Še pred smrtjo je daroval celo nov paviljonček najnovejšega sistema za čebelice; stal ga je 60 K. O vsem tem delovanju č. g. Slekoveca je vedel le malokdo, ker je gospod naročil: »Nič praviti!« Zato pa bodi tu zapisano, naj ne gre tudi z gospodom v grob.

In ta grob je pri Sv. Krištofu v središču Slovenije, v Ljubljani. Veličasten je bil pogreb, katerega je vodil Središčan g. stolni prošt iz Maribora L. Herg v spremstvu mnogih č. gg. duhovnikov. Iz lavantinske škofije je prihitelo osem odličnih duhovnov, tudi Sv. Marko je poslal sedem zastopnikov in lep venec položil kot zadnji pozdrav na krsto prerano umrlega gospoda. Njih spomin pa bode živel v srcu vseh, ki so ga čislali in ljubili kot vzornega duhovna, velikega učenjaka, zvestega prijatelja. Naj se spočije njih blago srce tam:

„Kjer pozemeljsko oko se rosilo več ne bo, tam, kjer bomo gledali, čuda božje milosti.“

M.

rodom v državi njih pravic. Vendar so še Čehi na boljšem kot mi Slovenci, za njih se vsaj kdo zmeni. Neodločnost naše državno-zborske politike je kriva, da nas nihče niti ne vpraša, kaj hočemo in česa nočemo.

Spomenik ruskemu carju. V Sofiji, glavnem mestu bolgarskem, se odkrije dne 12. septemb. t. l. spomenik ruskemu cesarju Aleksandru II., ki je osvobodil Bolgare izpod turškega jarma. Teh slavnosti se bode udeležilo kakih 200 ruskih generalov, med njimi sin carja Aleksandra II. veliki knez Vladimir.

Nemiri na Balkanu. Čeprav Makedonci sedaj mirujejo, vendar še je vedno slišati o turških grozovitostih v Makedoniji. Turki uradniki samolastno izsiljujejo denar od makedonskih posestnikov ter jih trpinčijo in mečejo v ječe, ako se jim ne udajo na prvi mah. Vendar Turki zatrjujejo celemu svetu, da niso nič krivi na nemirih v Makedoniji! Stara turška pesem!

Nova vojska? Položaj v vzhodni Aziji je vedno isti. Rusija in Japonska si pošiljate semintje izjave ter odgovore na te izjave. Pogajata se pač ter hočeta mirnim potom poravnati nastali razpor.

Ustaja v nemški Afriki. Kamor pride Nemec, je nesreča. Nemci se sicer hvalijo z veliko omiko, a svojo omiko rabijo le v slabe namene, da zatirajo krutim načinom druge narode. Zato so sovraženi povsod, kjer se kažejo. V Samaralandu v južni Afriki, ki je posest Nemčije, nastala je ustaja proti nemškemu gospodarjem, ker so ti grozovito in krivično nastopali proti domačinom, takozvanim Hererom. Med ustaši in med nemškim vojaštvom je prišlo že do več bojov, pri katerih so podlegli Nemci. Ustaši oblegajo razne nemške naselbine in požigajo vse, kar jim pride pod roke.

Dopisi.

Iz Podsrede. (Grobní spomini.) »Blagor mu, ki se spočije...«, da bi te več ne slišal, nagrobница pretresljiva! To skromno željo zaželel sem, ko sem proti koncu svojih gimnazijskih študij stal ob robu svojega rojaka-osmošolca. Petje ljubim, še raje je poslušam, a ta pesem me preveč ranja.

Nisem bil uslišan. Pol leta po dovršenih bogoslovnih študijah, 23. pros. t. l. je zopet zaorila ona stara, a vedno nova »Blagor mu...« tokrat, o prežal, pred hišo matere Ane Skerbec v Podsredi.

Kdaj se bodeva spet videla midva, kdaj pa midva, kdaj in kje se nas pa snide vseh trinajst? Tako smo se povpraševali vsak dan, ko je tekalo zadnje šolsko leto proti koncu. Da se kmalu snidemo vsi brez izjeme, bila nam je sveta stvar. Dali smo se fotografirati, da se ohranimo v trajnem spominu. Ko smo ogledovali slike, pripomnil je en tovariš: »Kdo bo nam prvi umrl.« Spogledali smo se in obmolknili... Nekaj dnij za tem bilo je sveto mašniško posvečevanje. Kdo bi mogel ta dan zamisliti misel, da bo le posvečen, posvečen, da nikdar ne mašuje? Še isti dan razšli smo se zdravi in veseli. Polni solnčnih nad, polni nebeškojasnih idealov hiteli smo vsak na svoj dom, kjer so nas že nestrpno čakali. Nekaj tovarišev je šlo kmalu na svoje prvo pastirsko mesto, drugi so se pa z urnimi koraki pripravljali na primicijo.

Primicija, sladka, krilata beseda! V morje veselja zaplava pri tem glasu marsikatero srce. V morju veselja plavala so srca v Skerbecovi hiši. Pa kar hipno izpuhtelo je to morje veselja, še kapljica ga ni ostala, in jelo se je polniti s solzami. Moj Bog, koliko zlih potov izrablja zlosrečen človek v greh; posreči se mu. A ti, mili Janko, nisi šel po grešni poti, kaj še. Peljal si se, da si povabiš gostov, ki se povesele s teboj 16. avgusta, pa kaj se je zgodilo?...

Z zlomljeno nogo, s strtimi upi legel si je na posteljo, ki je več nisi zapustil živ. V svoji bolezni pisal mi je osemkrat, tudi jaz njemu. »Grožne bolečine občutim. Ko bi se

tebi kaj takega pripetilo, bi bila moja žalost nepopisna. Pisi mi še kaj, ljubi Lojze, da ne bom čisto osamljen.« To je rad ponavljal v svojih pismih. Zadnjo razglednico sem že komaj razbral. Le da ga nisem obiskal, tovariša, prijatelja pa trpina, njega, ki me je ljubil do konca, njega, ki si me je tako želel, o to me boli, boli močno. Obiskoval sem zdrave, le tega bolnega tovariša ne. Zato le obsojajte me! Tudi jaz sam sebe strogo obsojam! Ne, mislil sem ga obiskati, pa odložil sem to še le na zadnji teden, ko je bilo že prepozno.

Umril je g. Skerbec, umrl primicijant. Ni umrl starček, ki si že sam želi smrti, ni umrl dijak, ne bogoslovec, tudi ne duhovnik, ki mašuje že leta in desetletja, ne... umrl je mlad duhovnik, predno je zapel prvo sv. mašo. Ni to bol, ki mora stresti vsako človeško srce? Ni to najhujša tragika mladega nadbudnega življenja?

Prepeljali smo ga domov. Pametna naredba je bila to, bila bi gotovo tudi vroča želja pokojnega. Na domačem groblju tako lahko zamolimo očenaš za svoje rajne. Da sem ga spremljal iz koledvora na dom, mi je zamalo utešilo mojo srčno boleost in djal sem: prijatelja do groba. Odprli smo pokrov in skozi steklo smo zazrli blede, upalo lice. Koliko solz je močilo to steklo! Duhovnik sem in druge bi moral tolažiti, pa kaj si morem. Bog mi je dal mehko, premnogokrat premehko srce iz zakaj bi zadrževal solze, kadar treba ni. Po pokojnem sem lahko zaplakal.

Pripeljali smo ga v cerkev, primicijantamrliča. Cerkveni govor bil je ginljiv in duhovit. Le nekaj naj donesem iz njega: »V krščanski žalosti zbrani! Pokojni ni zapel prve svete maše? O poje jo, poje. Če je v čistilnem ognju, kliče po vsak dan povečkrat: moj greh, moj greh, preveliki greh! Za tem zaprosi Gospoda z milim glasom: Kyrie eleison — usmili se me, Gospod, usmili se me! Če je pa že v nadzvezdišču, prosi za svojo mamico, brate in sestre: usmili se njih, o Gospod! Glorijo poje Trojedinemu. Nas zemljane opominja: kvišku srca! Kruha in vina mu ni treba spreminjati v večvečenega Boga, on Ga že gleda in vživa, kakoršen je.«

Zagreblji so mi prvega tovariša, prijatelja, ki me je tako ljubil, in jaz naj bi zrl ta pokop kakor nem kip?...

V soboto popoldne je bilo, in moral sem hiteti na vlak. Duhovnik mora iti in se ločiti, kadar ga kliče sobotni popoldanski zvon, mu je ljubo ali neljubo. Sedel sem sam v kupeju, in prav mi je bilo. Zahvalil sem Boga zato. Nemoten se človek lahko zamisli v marsikaj. Zamislil sem se i jaz. Očitati sem začel smrti. Zakaj vendar ne pride vselej pri vratih kakor pošten človek, ki pregleda in razsodi vso hišo; zakaj se smrt ukrade včasih skozi okno ter pograbi, kar ji pride ravno v roko, zakaj primicijanta. Zakaj pa ne pride peš, čemu prijezdi ter siloma pahne v grob duhovnika, predno okusi to svoje največje veselje v življenju. — Posegel sem malo v prošlost in razobesil sem si v duhu svoje stenske slike. Vse mi je oskrbel on. Kupil mi je med drugimi veliko sliko Srca Jezusovega kot spomin na svojo primicijo. Priskrbel mi je krasne okvirje za Leona, Slomška, Prešerna, za fotografije. In kako se mu je mudilo, da mi oskrbi te spomine, kakor bi vedel zakaj. — Začel sem risati. Risar nisem bil nikoli, zato tudi križi in grobovi, ki sem jih začrtaval na papirčku, niso bogvekaj. Sem pač delal grob, Jankotu, kakor sem ga videl predpoldne, pa še nekemu. — Res čuden sem postajal. Nakrat bi rad bil kamnosek. Izsekal bi pokojnemu nagrobni kamen, kakor bi ugajal meni; seveda bil bi lep, visok. Čudne in malo drzne želje to, pa meni se ne zde. Le v tem se nisem mogel zjediniti, kako bi naj ta od mene napravljen grob in spomenik govorila glasno, da tam na podsredskem pokopališču počiva truplo trpina, mučenika. Zemlja zdela se mi je zanj pač vedno pretežka, nagrobni spomenik vse premalo izraziti. Čuvstva so mi

prikipela do viška, pa ker so se začela krhati ob čeri neizvršljivosti, sem tem močneje zaplakal.

Doma ovil sem si slike, ki jih imam od njega, z mrtvaškim trakom. Sam sedim v sobi in jih gledam, pa jokam. O te slike... Prebiram njegove razglednice in pisma in jih še bom, še dostikrat. Opominov imam dovolj, da se te spominjam, dragi Janko. Ko pa ti ne boš potreboval več mojih spominov, spomni se ti pred sedežem božjim mene, da se enkrat snideva! Truplo naj se ti pa spočije, saj si je zaslužilo počitka! A. Z.

Vojnik. (Kanonada.) Tudi z navadnimi »ničlami« se nekaj doseže! — Tako so [pisali narodnjaki »pravega navdušenja« »Domovini« št. 5 t. l. Da Vojnik vendar enkrat že vzdramijo — dosedaj je menda spal — napravili so si bezgove topove in izvršili nanj velikansko pretresljivo kanonado, kakoršne Vojnik še ni doživel.

Najprej močno bombardirajo občinsko volitev. In da svoje topove iz »povegranega« bezga prav nastavijo, pogledali so v »velike egiptovske sanjske bukve« in so našli, da vsa volilna borba, vse grožnje, vsi trdni sklepi nasproti nemčurjem, vse njihovo početje je bila prava komedija. Tužna mati Slavija! — Vsi smo smatrali in še smatramo volilne borbe za resno zadevo, a zdaj so nas vzdramili njihovi topovi in naznanili, da je to komedija.

Druga kanonada velja podružnici družbe sv. Cirila in Metoda. Do dne 7. sept. 1902 je bila na pol mrtva. A kot na pol mrtvo je niso položili na milost in nemilost v grob, ampak so jo zopet oživili na veselici dne 7. sept. 1902. Ta veselica je izvrstno izpadla. Prirejene tri igre je ljudstvo frenetično pozdravljalo. Tako so vedeli poročati »Domovini« št. 69, 73 in 75 l. 1902. Vsi smo bili po teh poročilih prepričani in smo iz njih sklepali, da je bil gotovo prav zadovoljen tudi novoizvoljeni blagajnik. In sedaj so pisali »Domovini« in so povedali resnico, da po preteklem poldrugem letu niso poslali že pet let nikakega prispevka družbi sv. Cirila in Metoda. Blagajnikovo poročilo o dohodkih se tedaj glasi: »Nič! In stroški? — Tretja pretresljiva in uničujoča kanonada se je radikalno izvršila na »bralno društvo«. Pri ustanovitvi je zadostovalo krajevnim potrebam; zato je bilo ustanovljeno. In je zadostovalo vedno, dokler je bilanca kazala globoko pod ničlo. In sedaj se je obsodilo samo! Tako poročajo, vzrokov ne navedejo. Morda zato, ker kaže sedaj bilanca visoko nad ničlo? Da, da! Je že tako. Nad ničlo se nekaj opravi, pod ničlo pa ne!

Četrta kanonada pa je nezaslišano pordla na tla vse može, ki so že osiveli v narodnem boju in gladili pot poznejšemu delovanju. Samo eno milost so jim še pustili, da smejo — dasi so poklicani — narodnjake »pravega navdušenja« podpirati. Kako so »nobli!« Vsa njihova krivda je ta, da ljudstva ne poznajo, tako so povedali. Zato pa jim bode 7. februarja t. l. društvo »pravega navdušenja« v igri »Županova Micka« jasno dokazalo, kako morajo ljudstvo poznati. Tam se bode zrcalilo vse vojniško ljudstvo. Kako bomo pa potem ljudstvo spoznali, bomo pa že poročali.

Sicer pa takim poročevalcem svetujemo, naj poročajo našim slovenskim listom samo nepristransko resnico, da ne spravljajo naše cenjene gg. urednike v zadrego.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Volitve v okrajni zastop mariborski. Včeraj so se začele volitve v okrajni zastop mariborski. Zmagala je meščanska stranka. Izvoljeni so »kmetje«: dohtar Jan. Šmiderer, dohtar Fr. Kornfeld, viter Rozmanit, poštar Bothe iz Rač, krčmar

Mayer iz Gornje Kungote in gospodski veleposestnik Baumgartner iz Jarenine, Löschnigg iz Št. Lovrenca, Neubauer iz Selnice ter Urbantschitsch iz Vilkomu. Danes volijo najvišji obdaščenci trgovine in kupčije, jutri mesto Maribor in trg Št. Lovrenc. Prihodnji torek, dne 9. t. m. pa voli kmečka skupina. Tudi meščanska stranka postavi svoje kandidate in pričakovati je vroče volilne borbe med meščansko in kmečko stranko. Zaupniki naj skrbijo, da pridejo pristaši kmečke stranke gotovo vsi na volišče. Zmago te ali one stranke bo odločil eden ali dva glasa. Vsak glas kmečke stranke je torej potreben!

Zopet nas psujejo. Glasilo mariborskih meščanov in uradnikov, »Marburgarca«, je zopet začela psovati na slovenske kmete, o katerih pravi, da se družega ne naučijo, nego krompir voziti in svinje krmiti. In taka surova psovanja se širijo potem po vseh nemških deželah, in kjer ne poznajo naših kmetov, mislijo, da jih ni večjih neumežev na svetu nego so slovenski kmetje. A vkljub temu so nemški trgovci hudi, ako naši ljudje ne zahajajo v njihove prodajalne, in naši meščani so sila nevoljni, ako slovenski kmetje nočejo voliti po njihovi želji. Psovati pa jih ne nehajo! Slovensko ljudstvo pa si naj zapomni, kako nesramno je bilo zopet opsovano!

Osebna vest. G. dr. Jos. Karlovšek, odvetniški koncipijent v Celju, je naredil te dni odvetniško skušnjo z dobrim uspehom.

Promocija. Dne 5. sveč. t. l. bo promoviran g. Štefan Sagadin, pravni praktikant pri c. kr. dežel. sodišču, doktorjem prava. Čestitamo!

Iz pošte. Poštni uradnik gosp. Zorko Lichtenegger je prestavljen iz Celja v Gradec. Tudi poštno ravnateljstvo je začelo posnemati Gleispacha ter prestavlja slovenske poštne uradnike v nemški del Štajerske.

Poroke. Dne 1. svečana se je poročil rodoljubni mladenič g. Radoslav Nemec v Dragotincih pri Sv. Juriju ob Ščavnici z gđ. Marijo Borko. Bilo srečno! — Na Dunaju sta danes bila poročena: g. Karba Ivan z gđ. Zefiko Podplatnik; prvi je doma iz Babinec pri Ljutomeru, druga pa pri Sv. Juriju ob Ščavnici. Ženin je kot mnogoletni službenik v visokih krogih prekršil velik del Avstrije pa tudi inozemstva. Novoporočenca sta na Dunaju dobroznani osebnosti. Oba sta v tujini ostala zvesta svojemu rodu, in da še to ovadimo, »Slovenskemu Gospodarju«. Bog dal srečo!

Mariborske novice. Zaradi potepanja je bila dne 30. jan. četrtočkrat obsojena Ljudmila Šunko iz Št. Jurija ob Pesnici na šest tednov ostrega zapora. — V nedeljo je aretiral orožnik v neki gostilni v Leitersbergu nekega Vincenca Milan, ki je v več gostilnah v Mariboru naredil dolgove ter potem pobegnil. Izgovarjal se je vedno, da mora vsak čas dobiti denar. Predno je pa došel denar, prišel je orožnik. — Slovenski trgovci in trgovski pomočniki prirede prihodnjo nedeljo, dne 7. febr. prvičkrat v Mariboru veliko plesno zabavo.

Porotno zasedanje v Mariboru. Za prvo porotno zasedanje v Mariboru je imenovan predsednikom porotnega sodišča dvorni svetnik in predsednik okrož. sodišča Robert Greistorfer in kot njegov namestnik višji deželnosodni svetnik dr. Franc Voušek in deželnosodna svetnika dr. Ignacij Pevec in Anton Morocutti.

Vojaški nabori bodo letos za Maribor okolično dne 20. marca. 5., 6., 7. in 8. aprila in za Maribor mesto 9. in 13. aprila.

Služba uradnega sluga je razpisana pri c. kr. finančnem ravnateljstvu v Mariboru. Plača na dan 2 K 20 vin. Prosilci se naj oglašijo vsaj do 6. febr. 1904 pri ravnatelju. Seboj naj prinesejo spričevala o svoji dozdajšnji službi in o svojem zadržanju.

Drago plačana praznovornost. Sredi meseca novembra l. l. zbolelo je nekemu posestniku v Slov. goricah 9 mladih prašičev. Ker pa naši kmetje, namesto da bi vprašali

za svet kakega zvedenca, najprvo sami z vsemi sredstvi poskušajo ozdraviti svojo živino, in če ta nič ne pomagajo, gredo h konjederu; saj ta zna ubiti pse, konje, mačke in drugo bolno živino. Ravno tako si je mislil gori imenovani posestnik. Poklical je k obolenim prašičem tri konjederce. Prvi je nasvetoval, da se mora svinjski hlev dobro pokaditi, potem pa je dal gospodinjji zavitek, v katerem se baje nahaja dobro zdravilo, katero se mora s prašičjo hrano kuhati. O zdravilu seveda ne sme nobena druga živa duša zvedeti, ker sicer zgubi svojo moč. Ker je pa prašiček za prašičkom poginil in so ljudje začeli govoriti, da dotični posestnik svoje svinje s človeškim mesom krmi, posegla je vmes v to pooblaščenka gosposka ter pri tem dognala, da je v zavitku kot zdravilo en kos noge in pol glave davno poginulega konja, seveda same kosti.

Od sv. Antona v Sl. gor. Zdramil nas je narodno zavedne Slovenke in Slovence iz spanja grozen nemčurski vihar, ki je začel razsajati krog naše pošte. Vprašam vas, cenjeni gospod urednik, je li res Dobrna tam daleč kje v Nemčiji? Lepo slovensko krajevno ime priča, da ne. Naša milostna gospodična poštarica pa misli, da je. Mislite, da ne vemo, kje je vaš rojstni kraj, da je v lepi slovenski okolici celjski. Zakaj torej prezirate svoj materni jezik? Slovenske besede »prosto« na trkanje ubogega kmeta si pač ne morete zapomniti, ampak vedno odmeva iz uradne sobe na slovenskih tleh beseda »herein«. Vprašam vas, ali ste gospodična za nas Slovence tukaj ali mi za vas? Nam s svojo nemščino ne morete škodovati, pač pa c. kr. pošti. Vsak se že boji iti na pošto, ker so milostna gospodična grozno nemški, ki nočejo slovenski govoriti, mi pa nemški ne. — Narodno zavedna Slovenka.

Kapela pri Radencih. Nemški požarniki Muta-Hrastje so imeli v nedeljo, dne 24. jan. »bal«. To vam je bilo hajlanja okoli Kapela, da so človeka ušesa bolela. Tudi nekateri iz kapelske okolice, ki se med pristne Slovence štejejo, so počastili ta »bal«. Drugič bomo prišli z imeni na dan!

Radgonska »nova slovenščina«. Kakor imajo Ptujčani »naj ta falšo štacuno«, tako imajo Radgončani menda »naj ta boljšo lekarijo«. Le poslušajte, kako priporoča na listkih radgonska lekarna svoje blago: »Olje za protin. Nebolečo olje za mažo poživotu, za protin rematiš velja glaž 50 kr. = 1 K. Samo v lekariji »k zamorecu« Radgoni se dobiva pravi raztopivni čaj (prej je bil imenovan: krvočistivni čaj). En paket 30 kr. = 60 heller. Napeljava, kako ga uporabiti: Vzemite 2 polni žlici tega čaja, vlij nanj 1 masele vrele vode, pokrij ga dobro, čes pol ure pa ga precejdi skozi platneno cedilo. Polovico mlačnega čaja popij zjutraj, polovico pa večer. Ljudje ki imajo protim ali trganje po udih, naj pijejo topli čaj 2—3 ure prej, ko iz postelje stopijo, ker se jih truplo potem dobro poti. Kdor se vrači stem čajem, naj jej tečna jedila, ter pije vino z vodo mašano; posebno pa naj gleda na to, da ne povzije nezrelga sadja in kislih jedil. — Glejte, tako si predstavljajo »kunštni« Radgončani »novo slovenščino«. Gotovo so hodili k »Štajercu« v šolo učiti se te zares »nove« slovenščine. Zdaj pa hočemo tudi mi spodještajerskim nemčurjem podati v »novi slovenščini« ta-le recept: Ite v Ptuj k Hansu Androschitzu, ki ima tam »naj ta falšo štacuno«, in kupite si tam »en ta naj ta boljši norimberški trahtar«; potem pa idite v »Štajerčevo« uredništvo, tam dobite zastoj »1 pakl« ali pa 1 kilo »frišne« pameti, to si dajte vlijati skozi trahtar v svoje »rematiš« možgane — in dobro bo!

V Radgoni je umrla dne 27. m. m. v 80. letu gospa Marija Bratkovič, vdova notarjeva in mati gornjegrajskega notarja g. Kazimirja Bratkovič.

Iz Mute pri Radencih se nam poroča: Dne 24. m. m. sta napadla v gostilni Vrbovčevi Bolučeva sina svojega očeta. Najprej

sta se napila in potem sta šla nad očeta, eden z nožem drugi pa s stolovo nogo. Pri tem je ugasnila svetilka in oče se je skril pod mizo. V temi sta naletela na gostilničarja, ki ga je hotel braniti, ter ga je eden sunil v glavo z nožem, da se je takoj zgrudil mrtev na tla. Tudi drugi posestnik, ki je bil v družbi Boluča, je bil nevarno ranjen.

Ljutomer. Dne 26. m. m. po noči je zgorela kolarnica posestnika Alojzija Kosi v Bučevcih. Zgorelo je mnogo krme in gospodarskega orodja. Posestnik je bil zavarovan za 600 K, medtem ko znaša škoda 1000 K. Požarne brambe iz Bučevce, Ijaševce in Hrastje-Muta so bile kmalu na licu mesta ter so zabranile, da se ogenj ni razširil na bližnja poslopja. Baje je hudobna roka zanetila in je orožništvo dotičnemu že na sledu.

Iz Svetinje. Nesramni napadi na našega veleč. gospoda knezoškof. duhovnega svetovaleca in župnika Ivan-a Bohanec v štey. 1. ptujskega »štajerca«, so nas farane župnije svetinjske zelo iznenadili in globoko razžalili. Proti taki lažnjivi pisavi najodločneje protestujemo in izrekamo tem potom našemu priljubljenemu veleč. gospodu župniku zopet našo iskreno udanost in velespoštovanje. Dopisnika pa opozarjamo, naj spravlja umazane smeti, v katerih že čez glavo tiči, od sebe, Svetinje pa naj pri miru pusti in naj tudi pazi, da njega ne bodo enkrat v »turen« potegnili, da morda z njega kakšna ljulika ne zraste. — Več faranov.

Konjiški okrajni zastop je sklenil pri zadnji seji, da priredi vsako leto v Konjicah sadni in vinski semenj. Prvi se bo vršil letošnjo jesen.

Ptujske novice. Čeravno je bila volitev župana, kakor smo zadnjič poročali, namenjena na 1. febr., so vendar že dotično sejo sklicali za dan 30. jan. Mogoče so se zbal, da bi jim ušel g. Ornič (!), kateri je bil jednoglasno izvoljen in je to čast »kljub britkim skušnjam« seveda sprejel. Za »vice« župana je izvoljen »Kaiser«. Šlo bo torej staro pot naprej. Zvečer po volitvi so priredili pristaši Orničovi njemu na čast bakljado. Ornič se je zahvalil ter govoril zbrani množici, da hoče vedno v prospeh mesta delovati (zidati). Končal je svoj govor: »Heil nemško mesto Ptuj!« Komandirane so bile k tej večerni bakljadi tudi deklice iz Mädchenheima, ki so morale klicati kakor navzoči poulični fakini novoizvoljenemu županu »heil.« — Bivši trgovec z lesom F. Vernik iz Brega pri Ptujju je na lesnem skladišču J. Stendte pokradel lesa za 1080 K. Les je prepeljal v Maribor in ga ondi prodal. Vernika so aretirali in ga izročili sodišču.

Celjske novice. Podružnica zveze nemških trgovskih pomočnikov se je sama razdružila. S tem je celjsko nemštvo zopet pokazalo, kako je že trhlo, ker že začne samo razpadati. Stebri nemškega mostu do Adrije se podirajo: Slovenci, naprej! porušimo še ostale!

Okrajni zastop celjski. Dežel. odbor je določil, da morata po Kosemu poneverjeno svoto 26.649 K 61 vin. poravnati dr. Sernec in dr. Dečko. Okraj torej ne bo trpel zaradi Kosemove tatvine niti vinarja in s tem so najtemeljiteje ovržena vsa natolcevanja nemških in nemškutarskih listov proti Slovencem. Seveda bi lahko dr. Sernec in dr. Dečko takoj storila iz proste volje to, kar sedaj morata storiti, in nasprotnikom slovenskega okrajnega zastopa bi bilo vsako orožje odvzeto, zaupanje slovenskega ljudstva v voditelje pa neomahljivo utrjeno. Žal, da dr. Sernec in dr. Dečko nista razumela svoje narodne zadače in tega nista storila. Vendar moramo javnost opozoriti, kak razloček je med Št. Lenartom in Celjem. Ko je tam nemški voditelj Mravljak ogoljufal ljudi za tisoče in tisoče, se nemški veljaki niso usmili nedolžnih žrtev, ampak ljudstvo samo je moralo trpeti škodo. Ko pa v Celju opehari pisar okrajni zastop samo za nekaj tisoč kron, so slovenski voditelji, ki plačajo lumparijo pisarjevo, da okraj ne trpi nobene škode. Velik

razloček je med nemško in slovensko poštenostjo!

Na Nemškem v Giesenberg Sodingenu se bo omožila Marija Drev iz Hošnice z rudarjem Franc Rahle. V Holzhauznu pa rudar Anton Gobec iz Zibike z Emo Vehovar iz Zibike.

Reservisti, ki se hočejo udeležiti orožnih vaj spomladi, vložijo naj dotične prošnje nemudoma, najkasneje pa do srede meseca februarja pri politični oblasti svojega bivališča. Oziralo se bodi v prvi vrsti na poljedelce.

Vojaške zadeve. V letu 1904 se je določila svota, ki se izplača posestnikom, ki imajo vojake pri marših opoldne na hrani za vsakega na 49 v.

Cerkvene stvari.

Postni pastirski list za lavantinsko škofijo je izšel te dni. Prevzvišeni nadpastir razpravlja v njem o verski resnici brezmadežnega spočetja Marijinega, ki se je razglasila pred petdesetimi leti ter izreka najsrčnejšo željo, da se tekoča petdesetletna spominska svečanost tudi v naši škofiji, kolikor le mogoče, vrši tako, da bo utrjevala in izpodbujala versko mišljenje škofljanov.

† **Č. g. Alojzij Šijanec.** Kakor smo že zadnjič poročali, je umrl dne 25. prosinca po dolgi mučni bolezni vlč. g. Alojzij Šijanec, župnik negovski. Sprevod je bil v sredo, dne 27. prosinca. Vodili so ga vlč. gospod dekan lenartski J. Jurčič, ki so tudi služili sv. mašo. Slovo so pokojnemu gospodu govorili č. g. J. Kunce, župnik jurjevski, kot rojak in sošolec. Ljudstva se je obilno vdeležilo. Pokojnega gospoda župnika zadnja volja je bila: če bo kaj premoženja ostalo, naj se razdeli polovica za veliki zvon negovski, za katerega se nabira, drugo polovico naj dobijo siromaki. Blagi duhovnik naj v miru počiva!

Kot provizorja sta nastavljena č. g. kaplan Martin Krajnc pri Sv. Primožu na Pohorju in č. g. kaplan Franc Mandeliček v Negovi.

V pokoj je stopil č. g. Matija Frece, župnik pri Sv. Andražu pri Belihvodah.

Razpisani sta župniji Sv. Andrej pri Belihvodah do 2. Negova do 8. marca.

Zopet nastavljen je kot kaplan v Svičini čast. gosp. Mat. Meznarič, doslej v začasnem pokoji.

Društvena poročila.

Bralno in pevsko društvo „Maribor“. Da se omogoči redno vplačevanje udnine, sklenil je odbor, da bo blagajnik vsako prvo nedeljo v mesecu popoldne v društvenih prostorih navzoč, da udje morejo vplačati udnino. Pri udih društva, ki so pa istočasno udi „Čitalnice“, bo pobiral vsak mesec čitalniški sluga.

Ljutomer. „Bralno društvo za ljutomersko okolico“ je imelo dne 24. prosinca svoj občni zbor v gostilniških prostorih g. I. Vaupotiča. Po kratkem pozdravu g. predsednika Srabočana, po poročilu tajnika in blagajnika in po pregledu in odobrenju računa se je vršila volitev novega odbora, ki se je sestavil sledeče: Gosp. kaplan I. E. Kociper, predsednik; gosp. kaplan Anton Srabočan, podpredsednik; g. učitelj Janko Karba, tajnik; g. učitelj Fran Zacherl, blagajnik; g. Janko Murecker in g. Ant. Misja, knjižničarja; Franc Žabota in Filip Sršen, odbornika. Vrhtega ima društvo po posameznih vaseh svoje reditelje, ki so: Jožef Jelen, Franc Dolamič, Franc Šalamun, Alojzij Rakovec, Mart. Potočnik, Mat. Puconja in Franc Fras. Novoizvoljeni g. predsednik izreče zbranim udom zahvalo, da so mu skazali zaupanje in mu poverili časti in dolžnosti predsednika bralnega društva, in obljubi, da bo po svojih zmognostih krepko in odločno deloval v procvit prepotrebnega društva, ki je nekaj časa sem, žal! hiral in tako bolehalo, da se je bilo bati najhujšega. Društvu se mora pridobiti izgubljeno zaupanje, društvu je treba vdihniti nove življenske moči, v društvo je treba privabiti mladino, ki se naj pri tem ognjišču ogreva za naj-

svetejše svetinje naroda. Povdarjati se mora pred vsem izobraževalni namen društva. V to svrhu začrta gospod predsednik, opira se na § 2. pravil, svoj program, po katerem bi se naj udje zbirali k mesečnemu predavanju. Govori bodo namenjeni v pospeševanje narodne zavesti in v stanovsko izobrazbo. Privlačno silo bodo gotovo imeli dokaj zanimivi in podučni govori o krajevni zgodovini ljutomerski. Razboriti mladeniči naj se poskušajo, in se tudi bodo, vsaj trdno pričakujemo, poskušali v govorniških vajah po navodilu gospoda predsednika. Z veseljem pozdravljamo velikodušni čin mnogočastitega g. dekana M. Jurkoviča. Da se ti mesečni zbori ne bi vršili v gostilniških prostorih, kar bi ude vtegnilo odbijati od društva, so blagohotno prepustili gospod dekan prostorno sobo društvenim namenom brezplačno. Bodi jim izrečena iskrena zahvala! Gospod predsednik predlaga, da naj društvo pristopi k ljubljanski „Slov. kršč.-socialni zvezi“ in opozarja na korist in razne ugodnosti „Zveze“, in da je treba tudi skupne vspodbude in podpore, katero bo dajala „Zveza“. Udje se enoglasno izrečejo za pristop, pristopna izjava se podpiše in odpošlje. G. predsednik prosi konečno, da mu gg. odborniki naj požrtvovalno segnejo pod pazduhe, da bo mogel vstrajno nositi nelahko breme predsednikovih dolžnosti, ki jih je vzel na svoje rame, in zaključi občni zbor z zaupnim pogledom v veselo, jasno bodočnost društva!

Laško. Že dolgo niste dobili nobenega poročila o društvenem življenju laških Slovencev. Ustanovili so si bralno društvo že 5. nov. 1893 in sicer za trg in okolico. Kakor povsod pri ustanovitvi, je bilo tudi tukaj navdušenje velikansko. Par let je društvo tudi vzorno napredovalo, vsaj v smislu svojih trških članov, dočim se je morebiti premalo oziralo na potrebe kmečkega ljudstva. Društvo je tudi imelo svoj pevski, da celo tamburaški zbor. Vsaj petje je pri društvu potrebno. Toda prvotna navdušenost je jela pojemati. Razmere časa so tako nanesele, da je društvo danes: društvo samo na papirju, društvo brez življenja. Razpadel je tudi pevski in tamburaški zbor. Zaprane in razglašene tamburice kaj žalostno vise ob steni. Po celo leto ni imelo društvo odbore seje, obnega zbor. Umevno je, da ni prirejalo podučnih, zabavnih shodov, ni bilo ogobje narodne zavednosti in omike, temuž zbirališče narodne zaspanosti in mlačnosti. Morebiti tiči vzrok v tem, da društvo ni bilo urejeno tudi za ljudstvo. Ne samo zabavati se, ampak tudi in v prvi vrsti podučevati, izobraževati svoje člane, bodi namen društva. Stare, izobražene moči opešajo in izginejo danes ali jutri, in če novih ni na razpolago, mora začeti društvo razpadati. Zatorej obrni društvo svojo pozornost tudi na preprosto ljudstvo, posebno na mlade ljudi, na mladeniče. Pa tudi mladenka ima pravico zahtevati od društva izobrazbo, ki jo usposobi za njen narodno-gospodarski delokrog. V tem smislu se bo tudi laško bralno društvo preosnovalo. Treba pa je k temu skupnih močij. Laški Slovenci, saj je nas precej, sezimo v tem oziru pod roke našim ljudem. Dajmo jim poduka v različnih gospodarsko-kmetijskih predmetih, občinskih, volilnih zadevah. Izobrazimo jih tudi za javne govornike, nastope, — o priliki se vse potrebuje — za katere ima marsikateri priprosti mož in mladenič izvrsten talent, a nikoga ni, ki bi ga gojil in likal. V tem oziru so velekoristne, dobro urejene mladeniške in dekliske zveze, ki se bodo ustanovile tudi pri našem društvu. Vse društvene zadeve pa se uredijo na obnem zboru, ki se vrši 21. t. m., h kateremu se Slovenci vabite mnogoštevilno v pivovarno delniške družbe, ki je društvu prepustila brezplačno sobo na razpolago. Hvala ji zato! — Društvo si je ustanovilo novi pevski zbor, kateremu sledi tamburaški. Po dolgem prestanku priredi društvo društveno veselico dne 14. t. m. Slovenci, od nas vseh je odvisno, da se okrepi naše društveno življenje.

Torej na svidenje! Kako bo nastopil novi pevski zbor, kako bodo izvršile svojo nalogo nove, mlade igralke — o tem pa poročamo pozneje.

Ormoška ženska podružnica sv. Cirila in Metoda si je pri svojem obnem zboru dne 28. jan. izvolila naslednji odbor: Predsednica gospa Ivana Omulec, odvetnikova soproga v Ormožu; podpredsednica gospa Roza Mikl, trgovčeva soproga v Ormožu; tajnica gospodična Urška Kuharič, posest. hčerka na Dobravi; njena namestnica gospodična Julika Valentinčič, učiteljica na Humu; blagajnica gospa Ana Rosina, učiteljeva soproga v Ormožu, njena namestnica gospa Angela Porekar, nadučiteljeva soproga na Humu; delegatinji k veliki skupščini gospici Micika in Antonija Štupca, učiteljici pri Sv. Marku. — Dosedanja mnogoletna in velezašlužna predsednica gospa Roza Mikl se je tokrat predsedništvu odpovedala, ker se v kratkem preseli k Veliki Nedelji.

Veselica kat. slov. izobraževalnega društva v Lučah se je dobro obnesla; počastili so nas gostje iz Solčave, iz Ljubnega, celo iz Rečice. Vsi, ki so poznali prejšnje razmere, so se divili izbranemu petju moškega društvenega zbora in se čudili priprostim mladeničem, ki pravzaprav še niso nikdar videli gledališča, ki so pa vendar s svojim nastopom na lepo okrašenem odru z veseloigro „Dr. Vsezna! in njegov sluga Štipko Tiček“ vzbujali obilno smeha. Domačini pa so s svojo pičlo vdeležbo pokazali, da še ne razumejo gledaliških predstav; mladina večinoma služi le vinu in plesu. Da bi se više povspela in iskala duševnega užitka, še v doglednem času ni upati. Vendar pa smo z zabavnim večerom dosegli toliko, da se smemo 14. t. m., ko se bo igra, če Bog da, ponavljala, nadejati obilnejše vdeležbe. Saj so vendar vsi vdeleženci zatrjevali, da kaj takega v Lučah še nikdar ni bilo in še tudi ni bilo tako kmalo pričakovati.

Društvena naznanila.

Kmetijsko bralno društvo v Framu priredi svojo letošnjo pustno veselico dne 6. t. m. v prostorih g. Mih. Turnerja s sledečim vspeedom: 1. Pozdrav, 2. Šaljivi srečolov, 3. Petje svičinskega seksteta, 4. Prosta zabava. K mnogoštevilni udeležbi vabi ude in prijatelje društva odbor.

Bralno društvo pri Sv. Juriju ob Ščavnici ima svoj občni zbor v nedeljo, dne 7. svečana 1904 po večernicah v šolskih prostorih z običajnim vspeedom. K obilni udeležbi vabi odbor.

Gospod. bralno društvo pri Sv. Urbanu nad Ptujem bo imelo dne 7. svečana t. l. svoj občni zbor z zanimivim vspeedom.

Sv. Benedikt v Slov. gor. Zborovanje slovensko-goriškega vinorejskega društva se bo vršilo v novem šolskem poslopju pri Sv. Benediktu v Slov. gor. dne 7. febr. t. l. popoldne po večernicah. Odbor vabi vse ude tega društva k obilni udeležbi.

Bralno društvo v Cirkovcah pri Pragarskem ima dne 7. svečana občni zbor.

Kat. bralno in gospodarsko društvo pri Sv. Benediktu v Slov. gor. ima v nedeljo, dne 14. febr. po večernicah v šoli svoj občni zbor s petjem, šaljivimi deklamacijami in s šaljivim srečolovom (150 dobitkov, kartica stane 10 v). K najobilnejši udeležbi vabi ude in prijatelje društva odbor.

Leposlovno bralno društvo pri Sv. Rupertu v Slov. gor. priredi v nedeljo, dne 7. sveč. pri gosp. Fr. Kranjc veselico z gled. igro „Dr. Vsezna! in njegov sluga Štipko Tiček“. Po končani igri se vrši občni zbor. Začetek ob 3. uri pop.

Bralno društvo v Pišecah bo imelo v nedeljo, dne 7. febr. ob pol 3. uri popoldne v šolskem poslopju občni zbor z dnevnim redom: 1. Pozdrav in govor o delovanju društva in poučno predavanje pradsednika. 2. Govor o koristi bralnega društva. Govori g. kaplan Franc Planinc. 3. Poročilo blagajnika in predložitev računa. 4. Izvolitev dveh pregledovalcev računov. 5. Razni nasveti. Vsi pošteti gospodarji in gospodinje, kakor tudi pridni mladeniči in dekleta se prijazno vabijo, da se naj udeležijo obnega zboru in da pristopijo kot udje k našemu društvu, katero ima ja blagi namen, da skrbi za pouk in omiko slovenskega naroda. K obilni vdeležbi vabi odbor.

Polit. narod. gospodarsko društvo pri Sv. Lovrencu v Slov. gor. ima v nedeljo, dne 7. febr. ob 3. uri svoj občni zbor v gostilni gospoda Koserja. Volitev novega odbora in govor o narodnem gospodarstvu ter važna posvetovanja! Uljudno vabi odbor.

Društvo „Edinost“ v Središču vprižori v šol. prostorih dne 7. svečana 1904 narodno igro „Deseti brat“. Sedeži stanejo 1 K, stojišča 40 v. Začetek ob 6. uri zvečer.

Kat. del. društvo v Puščavi ima 7. t. mes. v gostilni g. Eicholzerja veselico. Začetek ob 4. popol.

Iz Žiž. Dne 7. svečana ob 4. uri popoldan priredi žiško bralno društvo v hiši g. Iv. Gosaka veselico s šaljivim srečolovom, z mnogimi lepimi dobitki. Dragi sosede, istotako domači župljani se uljudno vabijo, da se gotovo vdeležijo te veselice. Bržčas čaka tudi slednjega velika sreča pri krasnih dobitkih. Vstop je prost. Vabila se posebej ne razpošiljajo.

Kmetijsko bralno društvo v Grižah pri Celju vabi k veselici, ki jo priredi v nedeljo, dne 7. februarja t. l. v društvenih prostorih. Ob pol 4. uri bo predavanje potov. učitelja gosp. Fr. Goričana o trtoreji in sadjarstvu, potem igra „Kje je meja?“, petje, godba in prosta zabava.

Prostov. požarna bramba pri Sv. Martinu na Paki priredi veselico dne 14. sveč. ob 7. uri zvečer z gled. predstavo „Eno uro doktor“ in s petjem v prostorih g. Antona Steblovnik pri železniški postaji. K obilni vdeležbi vabi odbor.

Pevsko društvo v Braslovčah priredi veselico dne 7. svečana v gostilni g. Stancerja ob 8. uri zveč. s tem sporedom: Igra „Telegram“ v jednem dejanju; pevske točke: Sattner „Opomin k petju“, mešan zbor, J. K. Knabl „Slovan“, moški zbor. Dr. B. Ipavic „Pozdrav“, mešan zbor. H. Vogrič „Lahko noč“, moški zbor. K. Bendl „Križaci na morju“, mešan zbor. A. Hajdrih „Jadransko morje“, moški zbor. Prosta zabava. K mnogobrojni udeležbi vabi odbor.

Bralno društvo na Laškem priredi v nedeljo, dne 14. sveč. veselico s petjem, z govorom, igro „Zakleta soba v gostilni pri zlati goski“ in z deklamacijo „Večna luč“, z živo podobo. — Občni zbor se pačvrši v nedeljo, dne 21. svečana v društveni sobi ob 5. uri popoldne.

Iz drugih krajev.

Iz svinca — zlato. Sloveči angleški kemik prof. V. Ramsay je iznašel, da izhlapeva iz novega elementa »radium« neki poseben plin, ki se čez nekaj časa sam ob sebi

spremeni v nov element, imenoma »helium«. Helium je namreč element, ki se nahaja v soncu. To bi bil tedaj nenavaden pojav, da se spremeni element. Na ta način upa Ramsay, da bo končno mogoče tudi navadno rudo spreminjati v drago rudo, n. pr. svinco v zlato, kar so si prizadevali izvesti že alhimiisti srednjega veka.

Ljstnica uredništva. Sv. Marjeta niže Ptuj. Zal, preveč osebno, ne moremo sprejeti! Gotovo se bo stvar dala drugim potom urediti nego časnikarskim! Pozdrave. — G. Fr. M. v Ormožu: V dotični stvari smo že sprejeli dopis. Hvala! — Cerovski: Lansko leto opisati je zdaj že skoro malo prepozno. Poročajte nam večkrat kaj novega, zanimivega! Zdravi! — Oplotnica: Dopis je razžaljiv, ker je preveč osebno. — Pragersko: Istotako. Po opisu se da oseba dognati. Edino to je razlog, da se dopis ne more sprejeti.

Zahvala. Vodstvo kn. šk. deškega semenišča v Mariboru srčno zahvaljuje č. g. dr. Jož. Somreka na lepih in za domačo kapelico zelo primernih darilih.

Družbi sv. Cirila in Metoda so od 8. do 20. januarja poslali prispevke p. n. gg. in društva: A. Novak v Spitaliču zbirko 10 K, Fr. Lavtižar v Šmartnem 2 K, Dolški igralci pol pokroviteljnine 100 K, V. Janžekovič pri Sv. Lenartu v Slov. gor. zbirko 7 K, Mohorjani pri Sv. Lovrencu na Drav. polju 12:80 K; podružnici: moška v Ribnici 67:70 K, v Konjicah 50 K; dr. J. Strašek v Brežicah 12 K. Za družbeni Koledar je poslalo 84 odjemnikov 147:10 K, in sicer: 2 po 5, 2 po 4, 2 po 3:20 K, 3 po 3 K itd.

Kat. izobr. društvo v Studencih pri Mariboru. Za društveno zastavo so nadalje darovali gg. Vokač Jož. 2 K, Fr. Pušnik 1 K, Košček Ig. 1 K, Lesjak Val. 1 K, Senekovič Iv. 1 K, Alojzij Karba 1 K, Ant. Pušnik 1 K, Antonija Podlesnik 1 K.

Vsaka rodbina

naj bi v svoj prid rabila le

Kathreinerjevo Kneippovo sladno kavo

kot primes vsak-
danji kavni pijači.

04.1/b

Loterijske številke

Gradec 30. januarja: 41, 13, 65, 29, 88.
Dunaj 30. januarja: 50, 25, 85, 58, 52.

Preklic.

Jaz podpisani, A. Gregorec, zdravnik pri Sv. Marjeti, prekličem in obžalujem, da sem 1. januarja v gostilni g. I. Horvata v Gorišnici g. F. Mikl javno obrekoval. To, kar sem govoril, je popolnoma neresnično. 45 1—1

Sv. Marjeta, 1. febr. 1904.

A. Gregorec.

Zanesljiva, poštena

oseba

za gospodinjstvo, ako je mogoče, v trgovini malo izurjena in sploh za vse, se sprejme takoj. Znati mora slovensko in nemško. — **Körner, Št. Ilj** v Slov. gor. 49 1—1

Vabilo

rednemu občnemu zboru Posojilnice v Framu

registrov. zadruga z neomejenim poroštvo, — Spar- u. Vorschuss-verein in Fraunheim, registr. Genossenschaft mit unbeschränkter Haftung, — kateri se bode vršil

v četrtek, dne 18. svečana t. l. ob 3. uri popol.
v posojilnični pisarni v Framu.

Dnevni red: 1. Poročilo načelstva glede rač. sklepa za l. 1903. — 2. Poročilo revizorjev. — 3. Sklepanje o porabi čistega dobička. — 4. Sklepanje o znižanju obrestne mere pri posojilih. — 5. Nadomestna volitev jednega račun. pregledovalca. — 6. Nasveti. Posojilnica v Framu, dne 1. svečana 1904.

47 1—1

Ravnateljstvo.

Otvoritev trgovine.

Cenj. p. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem otvoril v Tegetthoffovi ulici št. 38

trgovino z barvami,

laki, firniši, barvo za lakiranje tal, čopiči in vsem drugim v to stroko spadajočim blagom. Prodajam tudi nove in stare vzorce za slikanje sten. — Tovarniška zaloga navadnih in oljnatih barv.

Zagotavljam z vedno dobrim in cenim blagom točno postreči se priporoča v obilen obisk

Franc Kolar, 50 3—1

slikarski in barvarski mojster v Mariboru,
Tegetthoffova ulica 38.

Vizitnice priporoča tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Proda se.

Zidana hiša s 3 sobami, lopo, kuhinjo, shrambo za jedila, kletjo in majhnim vrtom, se takoj po ceni proda v Spodnji Hajdini pri Ptuj hšt. 71. Leži ob glavni cesti, 300 korakov od Rokove kapelice. J. Ledinek, Ptuj, Gornja dravska ulica št. 9. 22 5—3

Hiša s 3 stanovanji, 2 kuhinjama, veliko kletjo, studencem, gospodar. poslopjem, vrtom s pritikujočo se njivo (četr oral) se po ceni proda. — Naslov pri upravnistvu. 32 6—2

Harmonij, dobro ohranjen, s 5 oktavami, 9 spremeni in kolenikom, se takoj proda po zelo nizki ceni. Janez Brložnik v Mozirju. 13 3—3

Naznanilo. Zaradi prezidanja trgovine se bo slehrno blago po zelo znižani ceni razprodajalo pri Antonu Strableg v Mariboru, glavni trg št. 12. 7 3—3

Malo posestvo je na prodaj. Lepo obdelan vinograd, 2 njivi, sadonosnik, malo gozda, hiša in gospodar. poslopje v dobrem stanu, oddaljeno pol ure od Štor, proda pod ugodnimi pogoji Franc Štante, Vrbno št. 30, poš. Št. Jurij ob juž. žel. 28 3—3

Glasovir in harmonij v dobrem stanu takoj po ceni proda organist pri Mali Nedelji. 43 2—1

Slamorenica, starega sistema, ki je zelo pripravna za malega posestnika, je na prodaj. Več pove Alojzij Rebernik, posestnik v Zerkovcih pri Marib. št. 27. 41 1—1

Šopek napevov k mašni pesmi „O Bog daritve svete, želimo deleža itd.“, zložil Valentin Stolcer, učitelj v Razboru pri Slovenjgradcu, 60 zvezkov z napevi vred, se prodajo komad po 60 v s pošto vred. 10 kom. 5 K. Dobijo se v upravnistvu „Slov. Gosp.“ 40 3—1

Kupi se.

Zvon, primeren za kapelico, težak 50 do 100 kg, se želi kupiti. Ponudbe s ceno sprejema Martin Košar, zidar v Slapšini, pošta Sv. Andraž v Slov. gor. 27 3—3

20.000 ključič za cepljenje, močnih in sicer 14.000 Riparia portalis, 3000 Rupestris monticola in 3000 Solonis, želi kupiti in prosi za ponudbe Maks Berlig, trgovec, Zetale pri Rogatcu. 42 3—1

Cepljene trte in divjake kupim. Kdor ima dobro blago, naj se takoj oglasi, katere vrste in koliko lahko odda. Ponudbe na upravnistvo. 44 1—1

V najem se da.

Trgovina se da v najem z eno sobo in veliko kletjo za 140 K na leto. Naslov: Štev. 100, pošta: Podčetrtek, Štajersko. 10 3—2

Gostilno da na račun Jožef Škerlec v Gornji Radgoni dobremu krčmarju, kate-rega žena je dobra kuharica. Znanstvo slovenskega in nemškega jezika, 200 K kavcije in potreben kapital za posel se zahteva. 46 3—1

Proste službe.

Služba cerkovnika in organista je razpisana v Breznu ob koroški železnici. 33 2—2

Trgovskega učenca iz poštene hiše in z dobrimi šolskimi spričevali sprejme Janez Pecko, trgovec na Po kvi ob juž. žel. 30 2—2

Služba organista in mežnarja je razpisana pri Mali Nedelji. — Cerkevno predstojništvo. 36 2—2

Oskrbnik, z dobrimi spričevali, vojašine prost, neoženjen, več slovenskega in nemškega jezika, kateri je dovršil tudi sadje in vinorejsko šolo, želi službe na večem posestvu in sicer najraje na takem z vinogradi. — Naslov pove g. Dominik Pekar, posestnik pri Sv. Jakobu v Slov. gor. 15 3—3

Razno.

Deklice, ki se uče kuhati ali šivati, sprejme takoj na stanovanje ali pa tudi na hrano Lujiza Sivka, Domplatz št. 2, Maribor. 20 3—3

Pozor! Imam nekaj predmetov, ki bi se dali povsod in celo zanesljivo z lepim dobičkom razpečavati; zato bi bilo posebno dobro, si jih postavno (zakonito) zavarovati. Ker pa gmotno nisem zmožen, pripravljati teh predmetov v potrebni množini, da bi se razpečavali na debelo, iščem družbenika, ki bi založil v to potreben denar (nekoliko tisoč kron) in vžival polovico čistih dohodkov. P. n. reflektante uljudno prosim poslati svoje cenj. predloge pod: „Z umom in trudom k sreči“ slav. upravnistvu „Slov. Gosp.“ v Maribor. 26 3—2

Nova, jako koristna iznajdba! Dvojnata vodna žaga, ki našaga skoro za polovico več od navadne žage, in sicer z enim delavcem in z ravno isto vodno silo. Kdor si hoče napraviti tako žago, naj se oglasi pri Boštjanu Lamprecht v Selnici ob Dravi. Tam si jo lahko ogleda. 34 2—3

Za cerkovnika želi takoj službe na kaki srednji fari izučen krojač, 34 let star, oženjen, brez otrok. Več se izve pri upravnistvu. 48 1—1

Tiskarna sv. Cirila

naznanja p. n. občinstvu, da prevzema naročila za vizitnice, pisma, cenike s podobami itd. izvršene v **kamnotisku**.
Zagotavlja se dobra izvršitev in nizka cena.

Petrolne žarnice

k **znižani ceni**, v največji izbi v vsakovrstnih svetilk in njih delov ter petrolne kurilne **peči, stopiče** (pečate) iz kavčuka in kovine, za urade in posameznike, **monograme** in vzorce v znamovanje perila itd. itd. — Nazorne dopisnice (posamezne od 2 v in skupine po 10 komadov od 30 vin. naprej), srečke (posamezne ali v skupinah) na mesečno plačo, šivalne stroje (vsakovrstnih sestavov) od 38 K naprej na mesečno plačo. — Vsako blago ceneje ko povsod drugod priporoča 625 6-6

I. E. Weigl v Mariboru,
Zofijni trg št. 8.

Zdravje je največje bogastvo!

Kapljice sv. Marka.

Te glasovite in nenadkriljive kapljice sv. Marka se uporabljajo za notranje in zunanje bolezni.

Osobito odstranjujejo trganje in otekanje po kosteh v nogi in roki ter ozdravijo o vsak glavobol. Učinkujejo nedosegljivo in spasonosno pri želodčnih boleznih, ublažujejo katar, urejujejo izmeček, odpravijo naduho, bolečine in krče, pospešujejo in zboljšujejo prebavo, čistijo kri in čreva. Preženo velike in male gliste ter vse od glist izhajajoče bolezni. Delujejo izborna proti hripavosti in prehlajenju. Lečijo vse bolezni na jetrih in slezih ter koliko in ščipanje v želodcu. Odpravijo vsako mrzlico in vse iz nje izhajajoče bolezni. Te ne bi smele radi tega manjkati v nobeni meščanski in kmečki hiši. Dobiva se samo: **Mestna lekarna, Zagreb**, zato naj se naročujejo točno pod naslovom:

Mestna lekarna, Zagreb, Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Denar se pošilja naprej ali pa povzame. Manj kot ena dvanajstotnica se ne pošilja. — Cena je naslednja in sicer franko dostavljena na vsako pošto:
1 ducat (12 steklenic) 4 K. 4 ducate (48 steklenic) 14.60 K.
2 ducata (24 steklenic) 8 K. 5 ducatov (60 steklenic) 17.— K.
3 ducate (36 steklenic) 11 K.

Imam na tisoče priznanih pisem, da jih ni mogoče tu tiskati, zato navajam samo imena nekaterih gg., ki so s posebnim vspedom rabili kapljice sv. Marka ter popolnoma ozdravili. Ivan Baretinčič, učitelj; Janko Kisur, kr. nadlogar; Stjepan Borčić, župnik; Ilija Mamić, opankar; Zofija Vukelić, šivilja; Josip Seljanič, seljak itd.

Ustanovljena 1. 1360.

Mestna lekarna, Zagreb,

617 10-8 Markov trg št. 68, poleg cerkve sv. Marka.

Zdravje je največje bogastvo!

Narav. francosko žganje

ki je iz domačega vina izločen (ekstrahiran) alkohol (mlad konjak), in je od vseh zdravnikov priporočeno zdravstveno, dušo in telo poživljajoče sredstvo, ki pomaga posebno pri trganju po udih, izpadanju las, išijas, odrevenelosti, protinu (reumatizmu), glavobolu in zobobolu. Ena steklenica 1.20 gld. z navodilom vporabe.

Stari konjak se priporoča posebno rekonvalescentnim, bolnim na želodcu in oslabelem na krvi. Steklenica 1.50 gld. — Pri naročitvi 4 steklen. se pošiljatev frankira.

Benedikt Hertl, posest. graščine Golič pri Konjicah, Sp. Štaj. V zalogi pri Al. Quandest, trgovcu v Mariboru, gosposka ulica in v Mozirju pri Martinu Šuster. 526 52-16

Za slovenske mladeniče in mladenke!

V sedanjem mledenškem gibanju na Štajerskem in Koroškem bi ne smelo biti mladeniča in mladenke, ki ni čital knjige

Črtice iz slovenske zgodovine.

I. Stari Slovani.

En komad stane samo 30 vin., s pošto vred 33 vin.

Namesto denarja se lahko vpošljejo znamke.

••••• Kdor vpošlje denar za 12 komadov, dobi komad povrh. •••••

Dobi se

v tiskarni sv. Cirila v Mariboru, kor. ul. št. 5.

Slovanske knjižnice „Podlipo“ 2. zvez.

Stolni dekan

d^r. Ivan Križanič.

Cena knjigi 30 v., s pošto 35 v.

— Dobi se v —

tiskarni sv. Cirila v Mariboru
Koroške ulice št. 5.

Anton Paoluzzi

pos. v Cittanovi, Istria,
prodaja lastnega vina.

Pinot (belo) po 17 novičev liter.
belo domače " 13 " "
teran " 14 " "
Po tej ceni franko na postajo Trst;
v svojih sodih se podraži za 5%.
537 Vzorci se pošljejo zastoj. 12

Učenca

iz boljše hiše sprejme **Mat. Stergar**, trgovec z manufakturnim blagom v Mariboru, gosposka ulica. Dobi vso hrano. Dečki s Koroškega imajo prednost. 37 2

Vabilo

izrednemu občnemu zboru

Kmetijskega društva v Marnbergu,

vpisane zadruga z omejeno zavezo „v likvidaciji“, kateri se bode vršil dne 21. svečana 1904, ob 3. uri popol. v prostorih gostilne „pri stari pošti“ v Marnbergu z nastopnim dnevnim redom:

1. Poročilo načelstva oziroma likvidatorja. 39 1-1
2. Sklepanje o ukrepu tega glede likvidacije.

A. Hecl, likvidator.

Izdelovatelj orgel

Ivan Milavec

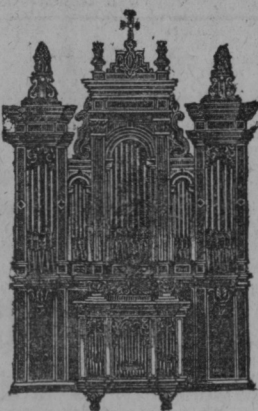
(Goršičev učenec)

Ljubljana Cerkevne ulice Ljubljana
se priporoča najuljudnejše preč. duhovščini in cerkvenim predstojništvom v strokovno dovršeno izdelovanje

novih cerkvenih orgel

po najnovejših, zanesljivih in izkušenih sestavih.

Vsakovrstna popravila in predelovanja izvršuje z najzanesljivejšo natančnostjo po najnižjih cenah.

585 6-6

Svoji k svojim!

Lepe podobice s črnim okvirom kot spominki za v molitev priporočene ranjke.

Primeren tisek na drugi strani oskrbimo hitro in lično.

100 kosov od 80 kr. do 1 gld. 80 kr.

K obilim naročilom se priporoča

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Preveze za kilo ali suspensoriji
— se dobe pri —
Alojziju Buchta

v Mariboru, Grajske ulice 20,
nasproti hotelu: Nadvojvoda Ivan.
Izdelujem, popravljam in snažim vsakovrstne rokavice. — Po-
strežba točna in solidna. — Za obilen poset prosim cenj. občinstvo
z odličnim spoštovanjem 29 4-3

Alojzij Buchta,
rokovičar in bandažist v Mariboru, grajska ulica št. 20.
Nasproti hotelu: Nadvojvoda Ivan

Naznanilo.

Registrovana zadruga „Hranilno in posojilno dru-
štvo v Ptuiju“ ima XX. občni zbor dne 11. februarja t. l.
ob 11. uri oziroma ob 1/2 12. uri predpoldnem v „Narod.
domu“ v Ptuiju.

Dnevni red: 1. Poročilo ravnateljstva, predložitev račun-
skega sklepa in bilance za l. 1903; 2. Poročilo revizorjev; 3. Po-
svetovanje in sklepanje o porabi čistega dobička; 4. Volitev na-
čelstva in nadzorstva; 5. Slučajnosti.

Če se ob 11. uri ne zbere zadostno število zadrugnikov, vrši
se ob pol 12. uri istega dneva po naznanjenem dnevnem redu
zborovanje pri vsakem številu navzočih. — Zadrugniki se vabijo
na udeležbo.

Na Ptuiju, dne 25. jan. 1904.

45 2—2

Ravnateljstvo.

Katekizem o zakonu.

Navod

za katoliške zaročence in zakonske.

Po P. Jožefu Höller, O. Ss. R. poslovenil duhovnik lavant škofije.

Cena 30 vin. Po pošti 5 v. več.

➡ Pošilja se le proti predplačilu. ➡

— Priporoča —

tiskarna sv. Cirila v Mariboru.

Slovenici!

darujte za

družbo Sv. Cirila in Metoda!

voščilne razglednice

lično in fino izdelane

priporoča

tiskarna sv. Cirila

v Mariboru.

— Slovenska tvrdka! —

Alojzij Horvat

kamnoseški mojster ✕ ✕

✕ v Račjem pri Mariboru

— priporoča — 38 12—1

nagrobne spomenike

razne velikosti po najnižjih cenah.

Anton Viher

mizarski mojster v Mariboru

Koroške ulice št. 31

16 2

absolviran obiskovalec strokovne šole v Gradcu

se priporoča slavnemu občinstvu posebno velečastiti duhovščini v
izdelovanje vseh mizarskih izdelkov za poslopja, pohištva in uprave
za sobe in prodajalne, ter vsakovrstno delo za šole, cerkve, samo-
stane in pisarne v vseh slogih od prostega do najfinejšega izdelka
po nizki ceni. Proračuni in načrti zastoj!

Specialist v izdelovanju portal in parketnih tal.

„Vzajemna zavarovalnica“

v Ljubljani Dunajska cesta št. 15 Medjatova hiša

vzprejema zavarovanja vsakovrstnih poslopij, premičnin in poljskih pridelkov proti požarni škodi, kakor tudi
zvonov proti poškodbi. — Pojasnila daje in vzprejema ponudbe ravnateljstvo zavarovalnice v pritličju
Medjatove hiše na Dunajski cesti v Ljubljani, a tudi po slovenskih deželah nastavljeni poverjeniki.

„Vzajemna zavarovalnica v Ljubljani“ je edina slovenska.

Zavaruje pod tako ugodnimi pogoji, da se lahko meri z vsako drugo zavarovalnico. Postavno vloženi ustanovni
zaklad jamči zavarovancem popolno varnost.

524 43

Rojaki zavarujte svoje imetje pri domačem zavodu!

➡ **Svoji k svojim.** ➡